

Dosar nr. 2548/2/2015

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 2405
Ședința publică din data de **30.09.2015**
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: IONUȚ MILITARU
GREFIER: ANDREEA IOANA BADEA

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâțul **PAȘCU JĂNICĂ**, având ca obiect **constatarea calității de colaborator al securității**.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamantul, prin consilier juridic ..... lipsind pârâțul.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care arată că procedura de citare este legal îndeplinită, dosarul se află la primul termen de judecată, după care:

Curtea, în temeiul art. 131 C.pr.civ., verificând din oficiu competența de soluționare a cauzei constată incidența în cauză a prevederilor art. 11 din O.U.G. nr. 24/2008 privind competența generală, materială și teritorială a instanței. După ascultarea părților prezente, în temeiul art. 238 alin. 1 C.pr.civ., estimează că durata necesară pentru cercetarea procesului, ținând cont de împrejurările cauzei astfel încât să fie soluționat într-un termen optim și previzibil, este de 1 termen de judecată.

La interpelarea instanței, reclamantul, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri.

Curtea, în temeiul art. 258 raportat la art. 254 și art. 255 C.pr.civ., încuviințează părților proba cu înscrisuri depuse la dosar, inclusiv a celor depuse la prezentul termen pe care o apreciază admisibilă, pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei, la act că nu există alte probe solicitate.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Curtea acordă cuvântul asupra cererii.

Reclamanta, prin consilier juridic, solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată și constatarea calității de colaborator al Securității a pârâtului.

Curtea constată dezbaterile închise și reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

1. Obiectul cererii de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată la data de 27.04.2015, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat constatarea calității de colaborator al Securității a pârâtului Pașcu Jănică.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010 adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, se solicita verificarea domnului Pașcu Jănică, în calitate de deținător al titlului de luptător pentru victoria revoluției din decembrie 1989. Ținând cont de prevederile art. 3 lit. z din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. 01/1/1062 din 22.04.2013 și din înscrisurile atașate acțiunii, pârâțul a fost recrutat inițial, în calitate de informator necalificat, la data de 21.11.1953 de către Biroul Contrainformații al U. M. 03454 București din cadrul Direcției a V-a, sub numele conspirativ <JIUL>, pentru supravegherea informativă a unității militare în cadrul căreia pârâțul avea funcția de șef al Serviciului Echipament al Corpului 47 Tancuri <Tudor Vladimirescu>. În septembrie 1954, a fost trecut formal în categoria rezidenților, deoarece organelor de contrainformații militare le era necesară intermedierea legăturii cu mai mulți informatori din cadrul comandamentului Corpului 47 Tancuri și al Școlii de Conducători Auto. În mai 1956 a fost trecut în categoria agent, sub același nume conspirativ, deoarece nu fusese folosit în calitate de rezident. La data de 14.06.1957, se propune abandonarea domnului Pașcu, deoarece din luna martie 1957 „agentul <JIUL> a fost confirmat în rândurile candidaților de partid”.

La data de 12.07.1974, pârâțul este recrutat de către Securitatea Municipiului București, Serviciul 230, sub numele conspirativ <ȘERBAN>, pentru supravegherea informativă a Întreprinderii de Pielărie și Încălțăminte Dâmbovița. La aceeași dată a confirmat noua colaborare prin semnarea unui angajament olograf.

A fost abandonat la data de 20.09.1988, deoarece în luna august 1988 domnul Pașcu Jănică "și-a încetat activitatea profesională, ieșind la pensie pentru limită de vârstă".

În drept, au fost invocate dispozițiile: art. 3 lit. z, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și dispozițiile art. 194 C.pr.civ.

2. Poziția procesuală a pârâtului Pașcu Jănică

Legal citat, pârâtul nu a depus întâmpinare.

3. Aspecte procesuale

Cererea de chemare în judecată este scutită de taxă judiciară, conform art. 11 din O.U.G. nr. 24/2008.

Instanța a încuviințat părților proba cu înscrisuri, în cadrul căreia reclamantul a depus, atașat cererii de chemare în judecată, Nota de Constatare nr. 01/1/1062 din 22.04.2014, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; Dosarul R 009736 (cotă C.N.S.A.S.), integral; Dosarul R 368156 (cotă C.N.S.A.S.), integral; Dosarul 1329616 (cotă C.N.S.A.S.), f. 9-12, f. 13-15; Dosarul I 329856 (cotă C.N.S.A.S.), f. 88-89, 91,94; Cererea nr. P 7031/10/25.05.2010 adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989.

4. Starea de fapt

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține, în fapt, pe baza înscrisurilor administrate, următoarele:

Pârâtul Pașcu Jănică, născut la data de 02.02.1928, în com. Văculești, jud. Botoșani, fiul lui Dumitru și Ecaterina, domiciliat în municipiul București, șoseaua .....
Sector 4, a colaborat cu Securitatea, primind numele conspirativ „Jiul” sau „Șerban”, astfel cum rezultă din următoarele înscrisuri:

Pârâtul a fost recrutat inițial, în calitate de informator necalificat, la data de 21.11.1953, de către Biroul Contrainformații al U.M. 03454 București din cadrul Direcției a V-a, sub numele conspirativ „Jiul”, pentru supravegherea informativă a unității militare în cadrul căreia pârâtul avea funcția de șef al Serviciului Echipament al Corpului 47 Tancuri „Tudor Vladimirescu” (înscris denumit „Angajament” semnat de pârât, f. 48, și „Referat de felul cum a decurs recrutarea informatorului necalificat lt. Pașcu Jănică”, f. 46-47)

În septembrie 1954, a fost trecut formal în categoria rezidenților, deoarece organelor de contrainformații militare le era necesară intermedierea legăturii cu mai mulți informatori din cadrul comandamentului Corpului 47 Tancuri și al Școlii de Conducători Auto (f. 44).

În mai 1956, pârâtul a fost trecut în categoria agent, sub același nume conspirativ, deoarece nu fusese folosit în calitate de rezident (Notă – caracterizare, f. 41).

La data de 14.06.1957, se dispune abandonarea pârâtului Pașcu Jănică, deoarece din luna martie 1957 „agentul <JIUL> a fost confirmat în rândurile candidaților de partid” (f. 74).

La data de 12.07.1974, pârâtul Pașcu Jănică este recrutat de către Securitatea Municipiului București, Serviciul 230, sub numele conspirativ „Șerban”, pentru supravegherea informativă a Întreprinderii de Pielărie și Încălțăminte Dâmbovița („Raport cu propuneri de recrutare în calitate de informator a numitului Pașcu Jănică”, f. 104). La aceeași dată, a confirmat noua colaborare prin semnarea unui angajament olograf (f. 107).

Pârâtul Pașcu Jănică a fost abandonat din calitatea sa de informator al Securității la data de 20.09.1988, deoarece în luna august 1988 „și-a încetat activitatea profesională, ieșind la pensie pentru limită de vârstă”.

În cauză, s-a făcut dovada faptului că pârâtul a furnizat note informative sub nume conspirativ, având ca obiect informații privind comentarii legate de condițiile social-economice existente în țară ale unor persoane urmărite sau informații privind comentarii negative la adresa conducerii de partid ale unor persoane urmărite, după cum urmează:

În nota din 24.06.1975 (dosar CNSAS I 329616, f. 13-14), pârâtul informează despre merceologul T.A. că „este dispus /.../ la orice gen de discuție, îi place să povestească mult din trecut, când la cavalerie, elogiază trecutul /.../ Comentează întotdeauna orice sarcină trasată de organele de partide și de conducere”.

Cum se poate observa din consemnarea ofițerului pe marginea acestui material, semnalarea pârâtului, care a confirmat informațiile primite de la o altă sursă, a generat propunerea ca domnul T.A. să fie luat în supraveghere informativă generală (S.I.G.), deoarece „continuă să elogieze regimul de viață burghez - moșieresc /.../ fiind preocupat de a-și menține relațiile cu salariații ce au aceleași vederi negativiste”.

Ca dovadă că propunerea a fost aprobată, este nota informativă din 21.08.1975, în care pârâtul revine cu informații despre aceeași persoană. De această dată, oferă ofițerilor de securitate o analiză detaliată a comportamentului domnului T.A., subliniind opinia acestuia despre îngrădirea dreptului la liberă circulație în

țara noastră. Astfel, pârâtul relatează că T.A. a dorit să facă și el călătorii în străinătate „dar în prezent nu mai are nicio șansă, întrucât s-au îngrădit aceste plecări, deoarece ai noștri sunt mai catolici decât alții (țări)”. În același sens, persoana urmărită ar fi afirmat că „după Conferința de la Helsinki privind securitatea europeană, o serie de state printre care și Ungaria au luat măsura de a da drumul să plece unde vrea populația respectivă, ridicând restricțiile de frontieră, /.../ nu ca la noi, unde nu se mai eliberează pașapoarte nici pentru țările socialiste, de teamă că cetățenii să nu se mai întoarcă în țară” (f. 9-12 din același dosar).

O situație similară, anume îngrădirea dreptului la liberă circulație în România comunistă, a fost identificată în nota din 23.06.1975 (dosar CNSAS I 329856, f. 88-89), în care, pârâtul relatează organelor de securitate nemulțumirile inginerului B.I. care „a vrut să plece într-o excursie în Franța /.../ și nu i s-a dat drumul”.

În același material, îl semnalează și pe tehnicianul principal G.M. ca fiind persoana care „face cele mai multe bancuri tendențioase”. Așa cum rezultă din consemnarea ofițerului pe marginea semnalării pârâtului, inginerul B.I. fusese avertizat la data de 26.11.1974 tot în urma unei semnalări a pârâtului din data de 31.10.1974, și în care relatase despre B.I. „este preocupat de a spune bancuri și a recita poezii cu subînțeles” (f. 94).

5. Asupra fondului cererii

În considerarea dispozițiilor art. 1 alin. 7 din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității - text potrivit căruia „persoana, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, are dreptul, la cerere, să afle identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia, care au contribuit cu informații la completarea dosarului, și poate solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului” -, s-a procedat la verificarea calității pârâtului de colaborator al Securității.

5.1. Curtea reține incidența în cauză a dispozițiilor art. 301 alin. 1 C.pr.civ., potrivit cărora: „Acela căruia i se opune un înscris sub semnătură privată este dator fie să recunoască, fie să conteste scrierea ori semnătura. Contestarea scrierii sau semnăturii poate fi făcută, la primul termen după depunerea înscrisului, sub sancțiunea decăderii”.

În prezenta cauză, pârâtul nu a contestat niciun înscris, acestea fiind considerate ca fiind în mod definitiv recunoscute sub aspectul scrierii și semnăturii, intervenind decăderea din dreptul de a pretinde contrariul.

5.2. Potrivit dispozițiilor art. 3 lit. z din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității:

„Pentru a asigura dreptul de acces la informații de interes public, orice cetățean român, cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuală, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătură cu existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, a candidaților la alegerile prezidențiale, generale, locale și pentru Parlamentul European, precum și a persoanelor care ocupă următoarele demnități sau funcții: [...]

z) persoanele care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Verificarea pârâtului Pașcu Jănică s-a efectuat ca urmare a cererii nr. P 7031/10/25.05.2010 adresate C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, întrucât pârâtul are calitatea de deținător al titlului de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989.

Or, potrivit dispozițiilor art. 8 din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004: „De prevederile prezentei legi nu beneficiază persoanele care sunt dovedite a fi fost implicate în activitățile fostei securități ca poliție politică, au dezinformat sau au folosit mijloace de informare în masă în scop de diversiune ori au acționat, sub orice formă, împotriva Revoluției Române din Decembrie 1989, au emis ordine și dispoziții în favoarea menținerii structurilor fostului partid comunist și pentru apărarea dictatorului”.

Art. 18 alin. 2 din aceeași lege prevede că „nu pot beneficia de prevederile prezentei legi persoanele prevăzute la alin. (1) care au făcut parte din aparatul de represiune, securitate și miliție sau au desfășurat activități de poliție politică”.

Rezultă că legea prevede un cadru formal în care trebuie mărturisită existența calității de colaborator al Securității, în condițiile în care art. 22 din lege prevede expres că „persoanele care solicită eliberarea certificatului depun, odată cu cererea, o declarație pe propria răspundere, autenticată, că nu se încadrează în prevederile art. 18 alin. (2), sub sancțiunea legii penale. Secretariatul de Stat, după analizarea cererilor și verificarea dosarelor persoanelor care solicită acordarea unei calități dintre cele prevăzute la art. 18, va elibera certificatul, singurul document valabil pentru a beneficia de prevederile prezentei legi”.

Revine Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și, respectiv, Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 atribuția de a verifica dacă există indicii privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 292 din Codul penal din 1968 cu privire la falsul în declarații și, dacă este cazul, să sesizeze de îndată procurorul sau a organul de urmărire penală, potrivit legii de procedură penală.

5.3. În ceea ce privește natura colaborării cu Securitatea, Curtea reține că sunt îndeplinite condițiile impuse de prevederile art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, conform cărora „colaborator al Securității” este, printre altele, *„persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”*.

Pârâtul nu a fost anchetat, judecat sau condamnat pentru vreo infracțiune, iar din actele dosarului rezultă că nu a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, privind cauza pentru care a fost fie cercetat, fie judecat și condamnat, pentru a nu fi considerat colaborator al Securității, potrivit definiției legii.

Informațiile furnizate Securității se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, la comentariile privind condițiile social-economice existente în țară sau la comentarii negative la adresa conducerii de partid.

Legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau și erau obligați să procedeze astfel pentru a nu încălca principiile unei societăți democratice și drepturile fundamentale ale omului.

Reclamantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității a dovedit prin probe administrate că informațiile furnizate serveau scopului notoriu al Securității, de a monitoriza cu atenție orice comentariu negativ la adresa conducerii de partid și de stat, cunoscut fiind faptul că regimul urmărea promovarea ideii că statul comunist era forma superioară de organizare politică și socială, în care toate persoanele aveau un nivel de viață ridicat, iar meritul pentru această stare de fapt se datora în exclusivitate partidului, orice contestare a deciziilor politice reprezentând o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist.

5.4. Informațiile furnizate au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, respectiv a dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, și a dreptului la liberă exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965 și art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Astfel, analiza înscrisurilor evocate mai sus duce la concluzia categorică a întrunirii și a celei de-a doua condiții. Măsurile dispuse, precum dirijarea unor surse care să pătrundă în intimitatea celor vizați, au fost dispuse în scopul de a depista poziția ostilă/atitudinea dușmănoasă a celor urmăriți față de politica partidului și statului, a conducerii acestora, față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celor vizați relativ la aspectele menționate, pentru anturajul acestora, măsurile aprobate, de atenționare a persoanelor vizate, avertizare și anchetare.

Acest interes, pus în practică prin măsurile dispuse, coroborat cu urmările pe care le antrenau împotriva celor vizați, probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și o grevare a dreptului la viață privată, a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, adică exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Toate aceste acțiuni ale pârâtului, vizând punerea sub lupă a întregii vieți a celor indicați mai sus, vizând urmărirea acestora pentru opiniile lor, constituie activități prin care s-au suprimat ori îngrădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale ale omului, consacrate legislativ în epocă astfel:

- *Dreptul la viață privată*, consacrat în epocă în art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căruia „*Nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul lui sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei și reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri*”.

- *Dreptul la libertatea de exprimare, libertatea opiniilor și de conștiință*, consacrate în perioada de referință în următoarele dispoziții legale:

Art. 85 din Constituția României din 1952 - „*În conformitate cu interesele celor ce muncesc și în vederea întăririi regimului de democrație populară, cetățenilor Republicii Populare Române li se garantează prin lege: a) libertatea cuvântului (...)*”

Art. 28 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965 - „*Cetățenilor Republicii Socialiste România li se garantează libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor, a mitingurilor și a demonstrațiilor*”

Art. 30 alin. 1 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965 - „*Libertatea conștiinței este garantată tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România*”.

Art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului - „*Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat*”.

Prin urmare, este întrunită și cea de-a doua cerință din ipoteza normei legale, aceea ca activitățile pârâtului să constituie acte de poliție politică în accepțiunea legii, adică să vizeze „instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Reținând, în lumina considerentelor expuse mai sus, întrunirea ipotezei normei legale cuprinsă în art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, instanța – în temeiul art. 11 din același act normativ – va admite prezenta acțiune și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, cu sediul în sector 3, București, Str. Matei Basarab, nr. 55-57 în contradictoriu cu pârâtul **Pascu Jănică**, cu domiciliul în sector 4, București, șos. ....

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea urmând a se depune la sediul Curții de Apel București - Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată în ședință publică, azi, 30.09.2015.

PREȘEDINTE
Ionuț Militaru

GREFIER
Andreea Ioana Badea

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Cont. adu*

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat

în dosarul acestei instanțe Nr. *2548/22.10.15*

se legalizează de către *on multi plic*

GREFIER SEF,

def. pînă nouă ore la 22.01.2015. Sentința